

Okulumuza Yeni Atanan Müdür

– sahara · 21 Ocak 2022

“liyakat, sadakat başlıklı yazının devamı”

Her gün yaptığımız mutat yürüyüşümüzü yarılıp yönümüzü çamlıktaki parkurun çıkış yönüne çevirdik. Sohbetin ikinci aşamasındaydı sıra. Okuluna yeni atanan müdürün çalışmalarını anlatacağı arkadaşım. Merakım doruk yaptı. En çok da yeni müdürün idealimdeki müdür profiline uygun olup olmayacağını düşünüyordum.

Bizim gibi yürüyüş yapan arkadaşlarla karşılaştık. Selamlaşma faslından sonra arkadaşım karşılaştığımız guruptan bir arkadaşla kısa bir görüşme için benden müsaade istedi. Onları yalnız bırakarak uzaklaştım yanlarından. Arkadaşım yanıma gelinceye kadar okuduğum okulların müdür ve öğretmenleri kısa metrajlı bir film gibi geçti hafızamdan:

Nasıl anlatsam, çalıştığım okullarda; okuduğum okullarda karşılaştığım duruş, konuşma ve de kılık kıyafetlerine büyük saygı duyduğum okul müdürlerim çapında müdürlerle çalışmam kısmet olmadı! İlkokul müdürümüz baba gibiydi sevecen tavırlarıyla. Ya orta okul müdürümüz!.. Okulun ikinci katında balkon biçiminde bir çıkıntı vardı. Bayrak törenlerinde balkona çıkıp nazar ettiğinde binin üzerinde olan bizler bir iki dakikada susar düzgünce sıraya geçerdik. Korkuya da dayanan bir saygı duyardık müdürümüze karşı. Birebir konuştuğumuzdaysa bir ağabey şefkatiyle yaklaşırdı bizlere.

Öğretmen Okulu müdürü de tıpkı ortaokul müdürümüz gibi disiplinli, fötr şapka giyen Gregory Peck benzeri bir adamdı. Yatılı olan okulumuza iki sınavla girmiştik. Disiplin ön plandaydı. Başta müdür ve idarecilerimiz ve öğretmenlerimiz bilgi ve deneyim sahibi seçkin insanlardı. Ortaokulu birlikte bitirdiğimiz aynı ilçeden çokça arkadaşlarla birlikteydik öğretmen okulunda da. Öğretmen Okulu öğretmenlerimizle ortaokul öğretmenlerimizi karşılaştıran konuşmalar yaptığımızı hala anımsarım. Birleştiğimiz ortak nokta idarecilerimiz ve öğretmenlerimizin çok yönlü örnek insanlar oluşuydu. Nihayet arkadaşım kısa sohbetini bitirip yanıma geldi. Sıra gelmişti okuluna yeni atanan müdürle ilgili aklında kalan izlenimlerini anlatmaya:

“Okulun bahçesinde ilk gördüğümde hayli ilgimi çekmişti yeni müdürümüz. Tam gün çalışıyorduk. Müdür yardımcısı arkadaşımız, ‘Beşinci teneffüste bütün arkadaşların öğretmen odasında toplanmasını’ isteyen anonsuyla toplandık. Müdürle tanışma seremonisiydi toplantının amacı....

Kısa bir konuşmayla, kendisini tanıttı. İlimizin bir ortaokulundan okulumuza atandığını söyledi. Bizler de kendimizi tanıttık. Ders zili çaldı. ‘Arkadaşlar parayla her şeyi satın alınır fakat geçen bir saniye bile geri getirilemez.’ diyerek iyi dersler diledi bizlere. Yeni amirime tebessüm ederek sınıfıma doğru yöneldim.

Hala anımsarım! Müdürümüz adeta kendisini odasına hapsetti. Müdür yardımcılarımıza sorardık müdür odasında ne yapıyor. Aldığımız cevaplar; okulda her ne kadar resmi defter, tutanaklar varsa hepsini sırayla inceliyor. Okulda yapılan çalışmalar hakkında bizlere sorular soruyor biçiminde oluyordu.

Okulumuzda üç hizmetli, iki müdür yardımcısı ve memur çalışmamız vardı. Müdürün onlarla da görüşüp görevlerini bir bir anımsattığı haberleri dolaşıyordu arkadaşlar arasında. Resmi tavırları, bizlerle selamlaşmadan öte fazla muhatap olmaması kendisine karşı soğuk bir hava oluşmaya başladı. Ve ilk soluklu toplantısını yaptı.

Eğitsel kolların çalışmaları hakkında kollarda görevli arkadaşlar yaptıkları faaliyetleri anlattı. Müdür yardımcıları öğrenci-öğretmen veli ilişkileri hakkında bilgiler verdiler... Müdürümüz yakında yine hafta sonu yapılmak kaydıyla velilerimizin de katılımıyla bir toplantı yapılacağını belirtti.

İdareciler, öğretmenler, özellikle okul-aile birliğinde görev alan veliler ve tüm velilerimizle birlikte okulumuzun çok amaçlı salonunda geniş katılımlı bir toplantı yapıldı. Müdürümüz akıcı bir anlatımla okullukluk çalışmaları hakkında genel açıklamalar yaptı. Salonda çıt çıkmıyordu. Herkes kulak olup konuşulanları anlayıp sindirmeye çalışıyordu.

Biz öğretmenlere görevlendirdiğimiz eğitim-öğretimle ilgili sunumlar yaptık. Öğrenci davranışları konulu bir sunum da ben yaptım. Okulumuzda yaşanan birlik, dayanışma havası okul sınırlarını aştı, mahallelere ve komşu okullarda da hissedilir oldu...

Arkadaşım başka ne anlatayım. Müdürün geldiği ilk yıl içinde tiyatro kolunda görevli arkadaşlar hazırladıkları oyunu sundular. Müzik kolunda görevli arkadaşlar oluşturdukları Türk Halk Müziği korusu ile tiyatro sunumunda sahne aldılar. Folklor ekibimiz oyunlarını oynadılar. Bir arkadaşımın okulun spor kolunda görevliydim. İlkokul basketbol takımımızla il şampiyonu olduk. Ve Edirne'de bölge ikincilik kupasını okulumuza kazandırdık.

Okulumuz, varoş bir semtte olmasına karşın olanakları iyi değerlendiren okulun tüm paydaşlarına eşit mesafede davranan, kanun ve yönetmelikleri harfiyen uygulayan müdürümüze herkes saygı ve sevgi esirgenmez oldu. Ses tonunu artırarak konuştuğuna hiç tanık olmadım. İkna edici tatlı tatlı konuşmalarıyla örnek bir değerdi... Saygı ve sevgiyi anne sütü gibi hak ediyordu. Usta bir virtüözdü. Yeni uygulamaya geçen İlköğretim Okulumuz günümüzün ün yapmış özel okulları disipliniyle çalışmalarına devam ediyordu.

Son söz şunu söyleyeyim. Ben Almanya'ya gittim bakanlık öğretmeni olarak. Su gibi aktı zaman. Yıllar sonra sanal dünyada yeniden iletişim kurduk müdürümüzle. Hoş sohbetlerimiz oluyor. İki elin parmaklarından fazla kitap yazmış..."

Sadakat ve liyakat neydi? Sözlüğe müracaat ettim:

TDK 'ya göre Sadakat Kelimesinin Sözlük Anlamı:

Birisine karşı verdiğin sözleri tutmak ve ikili oynamamak... Dürüst olmak, yalan söylememe...

Liyakat TDK Anlamı :Liyakatli; liyakatli olan, liyakat ehli, iş bilir, değerli. Liyakat Lâyık olma, uygunluk: Lâyık olmaya sebep teşkil eden yetenek, yeterlilik, kifayet.

Arkadaşımla sadakat ve liyakat konusunda sohbetimizde ortak görüş olarak şu kanıya vardık. Sadakat kelimesinin anlamı ne kadar hoş olsa bile günümüzde makam sahipleri kendilerine sadakat bağlarıyla bağlı, verilen emirleri sorgulamadan uygulayan, 'evet efendimci' yardımcılarını tercih ediyorlar. Fakat genelde böylesi kişilikler özgür düşünceli, yurttaş olma hak ve sorumluluklarını içselleştirememiş tipler oluyor maalesef. Rüzgâra göre yön değiştirirler.

Atalarımız: "Ekmeği ekmekçiye ver, bir ekmeğe de üste ver." Diyerek görevi liyakat ehli, iş bilir; örnek müdür portresini çizmeye çalıştığımız değerlere verilmesinin önemini vurguluyorlar. Liyakat sahibi görevini gereği gibi yapar. "En büyük amirim vicdanımdır." Anlayışı içinde amirlerine, halka hesap vermekten çekinmez.

Peki, ülkemizde yönetici atanırken hangi kıstaslar aranıyor? Dersek. Yıllarca görev yaptığımız Milli Eğitim camiasında iktidara gelenler önce il, ilçe ve okul müdürlerini değiştirip kendi siyasi görüşlerine bağlı kişileri yönetici olarak atıyorlar. Sözüm ona sınavlar yapılıyor idareci seçimi için(!) Aranan kıstas; öncelikle sadakat elbette... Bilgiye, deneyim ve liyakate hak getire. O bakımdan öğrencilerimiz uluslararası yarışmalarda nal topluyor. Türk Kültürünü çağdaş uygarlık düzeyine yükseltmek için büyülü formül nedir dersek?

Büyülü formül için, Amerika'yı yeniden keşfetmeye gerek yok. Öncelikle eğitim-öğretimle tüm işlemlerden siyasilerin ellerini çekmeleri, işin uzmanlarına bırakmaları gerekir... Demokrasiyi içselleştirmiş ülkelerdeki çalışmaları örnek alıp bilim ve akıllı (lütfen bir partinin söylemini anlaşılmasın sözlerimden) önceleyerek çalışma ve uygulamaları çağdaş yöntemlere göre tasarlamak gerekir. Eğitim-öğretimin kalitesini yükseltmenin başka da makbul yöntemi hala keşfedilmedi...